

sufficienter puerunt ab alijs suis subiectibus ut p[ro]p[ri]e ab
alia p[ro]p[ri]e si p[ro]p[ri]e p[ro]ducunt a Deo: q[ui]s est. Fixa
h[ic] q[ui]a in hoc sensu videtur h[ic] ma[gn]a p[ro]p[ri]e.

Obj: ma[gn]a stinet s[ui]s tam subiectis, q[uam] accidentibus,
i[n]t[er] illorum in mat[er]ia: q[ui]s illas p[ro]ducit. P[ro]p[ri]e aut[em] stinet
s[ui]s, ut pura p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, ita, ut p[ro]p[ri]a actiua, nego aut[em].
stinet ut p[ro]p[ri]a ex se videtur insufficiens ad cogitandum
s[ui]s.

Subsectio 5.
Ut ma[gn]a heat aliquam animi p[ro]p[ri]am spiritum.

Difficili: ut ma[gn]a uiuentis disponat ad recipiendam s[ui]s
totius, et alijs suis p[ro]p[ri]is, v. g. q[uod] unam q[ui] sit in ope,
alia, q[ui] sit in carnis p[ro]p[ri]is manibus. De nego
et Arrig. Auctore Lugone S. p[ro]p[ri]e talis s[ui]s p[ro]p[ri]a it[er]um sufficit
s[ui]s o[mn]ia eorum manibus exerceri a s[ui]s totius sub h[ic], ut ille s[ui]s
vitiis, ut accidentibus: q[ui]s h[ic].

Oppositi: et Egidio Belano, et Cochamensis q[ui]s h[ic] n[on] 2.
et alijs: ut caro magis differunt etiales id n[on] differunt q[uod] s[ui]s
magis q[uod] volent, et hoc sit eadem in omnibus illis p[ro]p[ri]is: q[ui]s
suis p[ro]p[ri]is p[ro]p[ri]is, carnis, et magis. Nego magis, ut n[on] differ
unt accidentales p[ro]p[ri]e varijs suis accidentibus, q[uod] ma[gn]a indis
tinguibus app[er]t.

Insolubili: caro, et of sub r[ati]o caris, et q[ui]s ment[is] in uis
et in motu, q[ui]a n[on]eat s[ui]s uiuentis q[ui]s n[on] heat, q[ui]s sint in
ro, et of a s[ui]s uiuentis, ut a s[ui]s p[ro]p[ri]is. Nego eor[um] id
in heat a diuisis accidentibus, q[ui] p[ro]p[ri]e tam sub s[ui]s
uiuentis, q[uam] carnis: v[er]o intelligit alijs et s[ui]s carnis,
q[ui] p[ro]p[ri]e et disponitio[n]ibus, et accidentibus ut de n[on] lib[er]is.

Dixi spatium, qd fr̄ aduery n̄ postulat tantam
 yfectionem d̄ p̄uisionem, q̄ tanta postulat fr̄ uiuenti, na
 n̄ na intendit illam admirabilem organisationem capiti,
 q̄q̄, &c. p̄pter uilem fr̄m aduery, id p̄pter fr̄m ui-
 uenti, q̄ amissa adhuc p̄uerat organisatio h̄m̄e gaud-
 entia strata corum pat̄e.

Ex h̄c iterum: in homine dant̄ uaria p̄data q̄ d̄li-
 tafua, ē n̄ uiuenti, ut p̄p̄, uentitue: q̄ id p̄uenit ex eo, qd
 h̄at diūs fr̄m. Negō uiam: oia n̄ illa p̄data ueniunt
 h̄i uē aīa uale p̄tinenti aliq̄ fr̄m, s̄ eminenter, s̄ fr̄-
 ter 2° diūs s̄nt. Nota: qd t̄ in n̄r uiuenti n̄ den-
 tur talē fr̄m p̄iale adhuc uiuenti p̄p̄ter h̄i in p̄trem
 eo, qd uiuenti p̄tinet q̄ h̄at q̄l̄t̄ in q̄q̄ ap̄imilati m̄iōt̄
 n̄ uō, qd h̄at m̄iōt̄am fr̄m p̄iale.

Dixi 2° n̄ maḡ v. g. n̄ h̄eret peculiarem fr̄m, id
 h̄eret solam m̄m, ē n̄m ualem, uia maḡ p̄p̄ter d̄li-
 h̄o, sicut q̄libet gata ag. d̄ti ag. s̄ h̄c ē fr̄m: q̄ d̄
 Dixi maḡ: p̄p̄ter d̄li h̄o philosophica loqm̄, d̄o: s̄tat
 n̄ m̄, ē fr̄ uale, uulgariter, negō maḡ: uulgar n̄ n̄ ap̄-
 licat h̄c nomen h̄o uni tantum p̄i h̄m̄, id uib̄,
 t̄ salter p̄lunib̄ uel sumpti: sicut h̄c nomen liber n̄
 ap̄licat̄ uulgariter unio folio, s̄o integro uel lumine
 expl̄m̄ d̄ p̄ib̄ homogeneis s̄tat, iam n̄ uulgar̄ ob-
 tinuit, ut nomen h̄i homogenei tribuat̄ p̄ib̄, id
 t̄ n̄ ob̄tinuit in p̄ib̄ ethogeneis.

Dixi 3° grauitas in uiuentib̄ n̄ p̄t p̄uenire
 ab aīa: q̄ salter in uiuentib̄ d̄at fr̄, a q̄ grauita-
 talē grauitas. Ad 2° n̄ d̄o aīa. p̄ib̄: motu
 p̄p̄riū, q̄ ē s̄ n̄ motu deorsum p̄ueni ent̄ a gra-

uiri puenit ab aia: id eadem aia n. pnt ee pncipiū mo-
tum statorum: qd in mī debet hāc aia pā, a q. que-
niat gravitas a ~

Ad nardū mī: nam si eadem uel pnt pnt ee imedia-
tum pncipiū ariū, et vdi, et idem illū imediatum pnci-
piū pncipiū, et pncipiū, qre et eadem aia n. pnt ee imedia-
tū pncipiū motum statorum, id ē motū pncipiū
gravitatis impellentē leuissimā. Ad 2° ad argum. ill. a. d.
generis cap. 5° q. 2° gravitatem n. mī mī ab aia, id ē tā
temperamento uicē, et a q. hōc pncipiū q. lita. b. vī mī mī
si ab aia postuleret illud temperamentum a ~

Exib. aucta mī hōc auctū illū gravitatis, q. auct-
eati pā vnt. qd gravitas n. lora pnt puenire ab aia.
Nego uiam, nam gravitas uo auctū in hōc auctū illū mī
q. auctū illū temperamentum, qd aia postulat auctū ee
qd auctū illū mī, ex q. in qm. temperamento pndit illū
gravitatis, sicut uolū a q. lita. b. vī mī mī a ~

Ad p. l. c. b. y: si gravitas oriētū, et mī ipse n. interimit
eadē e. t. u. r. Ad fatendo tum tempore aiam n. interimere
pauē, qd ee debent uedere, q. demitunt illas pā p. l. c. b. y,
nam ee hōc ab aia postuleret: aia ē insuenire, qd ab aia
oriētū aliq. ab ipse pauē, interimit, nam motū pncipiū ori-
tat ab aia, et tū aliq. auctū, qd mī mī hōc pā p. l. c. b. y
tu pncipiū a ~

Exhib. si gravitas pueniret ab aia regētū, qd hōc ee
grauis e. t. u. r. hōc aiam p. l. c. b. y, qd tū v. d. a. r. l. o. m. d. o
it n. auctū. Nego uiam, nam ee motū pncipiū ee
uicē imp. u. l. i. c. in hōc oriētū ab illū aia p. l. c. b. y, et tū
nec ee a. g. i. l. i. o. r. nec ualidior o. i. b. u. s. a. n. i. m. a. n. t. i. b. u. s. in q. v. i. e.

temperamenti jst aliq dō ē majus agilitas, et robustior

Esigge: Jō dicitur Galenū dicitur hōi jst dō agilitas,
sive intellectū in cerebro, irascibilem in corde, concupiscibi-
lem in iure, sensitivam et vegetativam in pō ut pōt: item
Jō intelligit monachos hōi hujus agilitas, i. ^{am} a Deo, i. ^{am} a
creaturā a Deo, q̄ it̄ sōt invidiare. Itē usq; d̄ mā
it̄ nunc us̄ specialis q̄r̄.

Subsectio 2^a.

Ut possibile sit mā i. spiritualis?

Quæstio 2^a q̄r̄: Ut possibile sit substantia aliq̄ in se ipsa
intellectiva, q̄ q̄ aliq̄m formā spiritūalem in se habet, et sp-
lētā: Q. affir: ita Alexij, Ricardus, Capreolus, i.
J. Ariz. d. cōtra huj. i. n. 168: p̄, q̄ nula in ha apparet
implicantiā. Nōtā, q̄ it̄ factū hōi s̄a spiritualis trans-
nūentalis respiciens mā corpoream: q̄ it̄ possibile est
spiritualis respiciens formā spiritūalem.

Arguet q̄ sōi n. 1^a, qm tenet S., Vazquez, Gilius, et
h. depp. 22 sectione s. n. 3°, sustentat cōtra huj. i. n. 168:
is: i. i. mā i. spiritūalem. D. mā spiritualis foret inutilis
sōi s̄a: q̄ n. i. possibile. q̄ minor, q̄ foret inutilis
s̄a mali, hōi n. ut jst ē principium operum mali-
um, ita it̄ substantia illarum: foret it̄ inutilis s̄a spiritu-
ali, i. hōi p̄p̄t agere, et recipere maḡ operum spec-
tim immanentem: q̄ q̄.

Q. mandō min: q̄ foret utilis s̄a spirituali, q̄
fortasse possunt dari operum aliq̄, q̄ s̄a spiritualis
exerere n. possit sive substantia substantia spiritualis, tunc

Et dicitur inutility ad exercitium sua spirituali, dicitur in utility
ut ex teret splenda, sicut sua ignis, et n. dependat a
sua ma in exercitio (nam si elinitur veruaret, ut in ma
adhuc inuaret) in ab illa dependat in existendo.

Dein dicitur ably ad stitendum unum ex splendum cum
sua spirituali, sicut subiecta e utility na ad illam stitendam
in vobis suppositi: dicitur te talis ma ab oe aliquid dicitur origina
exter qm ad opponendam rebidam reflectam, adhuc stitueret
in tra traq dicitur dicitur, cui nihil denegandum, nisi in uel
uat. dicitur nem a.

Argue 2: si e pugnabile talis ma difficile negabitur Ange
ly e oppositum ex ma, et sua: qd e talis ma e impossibile,
et Angeli et factis illa opponunt. Dicitur aut, difficile negabi
tur i vobis a priori, sed a posteriori id e ab auctoritate pa
triam, nego aut: ipe dicitur e inut e pugnabile corpus splendum
phice implet, ita e spiritus phice oppositum, atq adhuc An
geli et factis n. it. oppositum ex ma, et sua i aliquid dicitur ipe
patram ueritas: una ha agit spiritus et Angeli dicitur 5. n.
9. 5. vni dicitur: aduete in n. e. et sua, qd Angeli n. ite
nt ma, et sua, imo adhuc n. figurare et phice et sua, qd n.
stent ma corporea factis 5. libro 2. et Angeli cap. 6. n. 20,
et dicitur dicitur et pugnabile, et temerarium a.

Argue 3: talis ma recipiet dispositiones, ad sua:
qd e impossibile. Dicitur aut: dispositiones mater, dicitur: spiritus
aly nego aut: vni oppositum ex tali ma sicut incorruptibile
in vobis ad ipe, qd et factis dicitur, i ha n. possent in
illud introducere dispositiones. dicitur.

Præterea, quod videtur narium admittere in tali materia
 dispositionem, sicut se pariet ad determinatum ad certam
 partem in se, et determinari a Deo, quod ad induendum, ut n-
 gret dispositionibus strarig a. Reg. narium est, quod ubi
 dicitur materia debet dari transmutatio ab una forma in aliam
 et sit in materia (aliqui) si illam formam specie differentem a
 sublevari: ipse testatur, quod materia cognita fuerit ex transmuta-
 tione, adhuc ex aliis in hitis potens philosophari, et yberi, et
 in rebus carentibus intellectibus, nempe ex eo, quod non implentur

Arguunt 4°: illa materia spiritualis non potest actuari, sed pura
 passiva: sed si materia est spiritualis, est quod sit actuaria, et sal-
 tem minus passiva: quod implatur talis materia. Argo mini-
 mum sacramentorum sacramentalis, uniusque hypostasis sit en-
 tia spiritualis, et si x^o sit non sit operativa, ut in illa
 materia non sit operativa adhuc imperaret ad ornatum, et comple-
 ntum forme, sicut subiecta operantur ad complementum, et ornatum
 vel illam terminando, si vis si illa operando x^o cum in materia

Arguunt 5°: illa materia est perfectior actu materiali, quam materia
 in actu corporeo, illa vis materia potest passiva: sed materia materiali est actu,
 et principium intelligendi, et utendi: quod est illa materia potest actu, et
 principium intelligendi, et utendi, quod videtur impleri

Quæritur 6° materia: quia non implatur, quod materia illa sit in-
 tellectiva spiritualis, quia sit intellectiva, et utilitativa, in quod
 vincuntur a nostra actu, quod utrumque habet, et actu
 vincuntur ab illa materia in eo, quod actu sit actu corporeo.
 Adde, quod, et tam materia spiritualis, quoniam forma est
 intellectiva.

intellectu adhuc praeter se habet, quia ceteris partibus subtilioribus
est eius substantia, imo pura praeter substantiam.

Inferre ergo illa materia est pura praeter, ut supponimus
et non est pura praeter, dum videmus proprie esse operativam in-
tellectionis, et volitionis. Ergo 2^a am. per se, illud, ad huc
non illa materia foret pura praeter, cum quod est facti videtur esse
niam substantiam alterius praeter, non vero esse radicem aliquam op-
erativam immanentem.

Et intelligitur: non quilibet materia 2^a am. est rem operati-
vum, sed illam, quod fuerit intellectiva, et postulat intellectum
virescens respicit locum appetendo aliud corpus, in quo 2^a mu-
ltum significat visus in corpore: visus igitur materia corporea dep-
umendi non est, quod videtur ad formam, sed est quod in ad in-
tentionem, cui uterque visus est visus.

~ Sectio 5^a. ~
~ De materia secunda. ~

Quia 2^a quilibet substantiam in formam accidentalem, illa
sunt, materia caliditate illi materia 2^a, quia accidentia in substantiam
intenduntur 2° a materia, sed sunt 2° materia non 2° sunt intendit, quod
potest ad eius 2° rem, sunt, substantiam essentialem.

Dixi hanc materia 2^a am. est indubitatum apud omnes, quod ostende-
ndum. hinc magis accidentale, quod fieri videmus: item in
substantiam generantur ex frigido fit calidum, et est, et sic de aliis
igitur. Adde, quod si visus accidentis substantiam realem est quod sit in
substantiam: ergo nunc postulat ipsam substantiam a qua materia cau-
setur. Dixi, saltem realem, quia non creatura accidentis una

subrum nulum hiet subrum a q' malis causati, niffit in illi, ut sit accidens, qd' in se identificati s' auidentia reali postulante t' se ee' in subro in hensionis ~

Diffi' h' ma 2^a huc mo: E' 2um uniusq' subrum in q' qd' piam fit es pacto, ut n' p se, id p accidens in ita. Quia rem excludit ma'm i^{am} q' e' primum subrum in sua substia, et t' ee' recipiat alij accidentia p ord in ad illa pnt diu rum subrum. relog' p'acta inuenit ma'm 2^{am} ee' illam, en q' s' sua fra subiat unum p accidens ~

Collige: eandem entatem posse dici ma'm i^{am}, et 2^{am} p ord in ad diu'ij p'ij, seu ip'ij, q' malis iat. Collige iterum: ma'm 2^{am} latius patire, qm i^{am}, hae n' sumit in or di ad fra' substia' s' q' unum p se p'ponit, at uo ma' 2° e' q'q' entis, aut substia' s' aut accidentia, plecta t' in s' plecta malis i'ij accidentia ~

Quere: Ut ma' 2^a recipiat fra' accidentia' medeant' alij p'ia a se d'icta, an potius p se ipiam? Dif' fra' pnt agitari t' ma' 2^a, q' sit accidens, t' q' sit substia'. D'o i^o: unum accidens n' indiget p'ia a se d'icta, ut recipiat aliud accidens: p' i^o, q' unum accidens ee' se p'portionatum, ut aliud recipiat ~

P^o: q' talis p'ia e' sup'flua. B^o: q' illa p'ia n' p'priet ee' substia, ut p se pnt n' ee' accidens, q' t' recipere' in subro medeante alia p'ia, et sic iret in inf'itum, t' recipere' imo, et tunc iam admittit unum accidens posse imo cari ab alio, qd' si huc tuum accidens ita pnt care, cur n' ee' alia, s' n' minus sint p'portionata ~

Dicitur. Quod si in re substantia est in indiget per se a se dis-
 cta ut est in re recipiente in se accidentia: per se, quod est illa
 per se est substantia, et accidentia: non primum, quia iam substantia
 potest per se in re recipiente accidentia, quod si hoc fuit, ut non est illa
 cuius est per se: si accidentia, quod aut tale accidentia recipit in re
 in substantia, et per se mediante alio, et sic in infinitum, ut in re
 et sunt hinc intentum, quod in re substantia recipit in re, et per se
 recipere accidentia, et hoc fuit recipere, ut non est, et alia primum
 est in materia.

Dicitur et Lactantius: prout quod substantia recipere in se in re
 accidentia sibi ingenta, non in alia. Sed dicitur: quia nunc non
 affert substantiam esse iam immediatam materiam omnium accidentiam
 alia in re est, et recipit in se, alia vis in re, et in infra.
 ut de ea accidentia, quod dicitur, proprie, et non solum denominati-
 vo substantiam in substantia, et recipere ab illa in re, et mediante
 alio per se discta, quod vis talia accidentia sunt ingenta ipsi
 substantia, nihil refert, nam si relatio significat in re rei
 a substantia, in re recipere ab ipsa substantia, et non sit illi ingenta
 ita, et sic est hoc, et illi ubi.

Subsectio 1^a.

Quod in re recipienti in re in materia.

prout. Prout resolutionem, quod sequuntur adverte: substantiam, aut in
 mediatam, totum et ut quod, quod aliter dicitur substantiam
 et nominis, aut immediatam, prout in, et ut quod, et illud substantiam
 recipientem, in substantiationis: non est quod est substantia
 in re accidentium, nam hoc certum est esse in re recipientem

Substantia, illud in ultimo denominabile, nam sicut ager
ita, et passiones dicuntur propria superiorum, seu superiorum in
illa e substantia et subito immediata, et propria.

Adverte 2°: quomodo proprie proprie dicitur et accidentibus malis
gentis sunt, aliquid quilibet exponendum ad formam substantialem
nam accidentia spiritualia, quia et propria anima realia, nullam debent
subiectari in se ipsis, sed in illa anima, dabo quod ab illa differantur
et idem e et illarum dabo, quod in se ipsis proprie subiectantur, ut
videtur hinc inde resolutio gentis subiectari in se ipsis, et
in se ipsis proprie substantia, ita s. Huetusque dicit, quod et
hoc et alia: quod e, quod in se subiectari in se ipsis
quod e in alia proprie substantia: quod anima: quod anima realia
spiritualis e complexus dabo gentis, sicut in extendit per illam, et
in se ipsis realia recepta in se ipsis, sicut illi comminatio suum
efficiam saltem, tamquam in se ipsis recepta dabo, quod accidentibus
occurit subiectari in se ipsis spirituali, quod nec dicitur fieri passiones
multi intendunt: Cuius quod, quod si anima in se ipsis e substantia, sicut
immediatum gentis, sicut e tale non erit in alia proprie, sicut
dabo ut videtur proprie in se ipsis.

Di 2°: quod eadem gentis, quod erat in proprie et proprie
nec in gentis, ut sicut ex proprie: quod in illa anima subiectari:
quod anima: quod idem non accidit ex se ipsis phorem non sicut naturaliter
tunc subiectum sui in se ipsis, et in aliud migrare: quod si nec ead
gentis dabo substantia signum videtur e, quod in subiectari in
illa, et in illa anima.

Di 2°: quod gentis e proprie requiritur in anima ad re-
cipiendam formam substantialem: quod proprie ad illam: quod in
subiectari in illa, et in illa anima, aliquid dabo mutua
propritate eadem existantiam realiam, quod sicut dicitur
sicut

27
Iste ad mittunt stant et per ad huc, quod agentia natura non possunt agere, et regere, nec producere formam substantiam, nisi in subiecto generato, et extero a ~

Dis: Efficiens magis pendet in materia, quam ab efficiente: ut patet idem effectus mutare in efficientem, quod non est, nisi per se. 2° producit et pendet ab alio igne, et a Deo sit, quod postea non reuertitur a solo Deo: quod si ibi est, et sit, quod si videtur patet mutare subiectum in ad generatum, ut non est generatum, certe hoc ex arguendo deducitur, nam effectus patet mutare non sit iam efficientem in ad generatum, ut est ad generatum, nam hic non calor, quod producit et ad igne ab igne patet reuertitur a solo, et est: quod si ibi est, et sit.

Dis: ad arguendo in generatum. Et similia rationem in efficiente materia, et efficiente: te non sunt substantiam, et accidentibus, dependant in ratione effectus a in efficiente, et materia. Et si magis aliquid huius non subiecto, quam huius non efficiente, et huius ratio est ipsa essentia. Ad hoc, quod generatio Alti dicit evidentia est in toto mundo, debet illi, quod sit in mundo, ut in subiecto heremico, et substantiam propria in sola se, sicut hoc heremico a certitate, quod est in oculis, illigens ab illatione, quod est in anima, et in eius propria.

Dis: ex Alti 7° Magh. ubi dicit materiam non esse generatum, quod si materia non est generata non reuertitur in se generatam. De Alti dicit uel materiam non esse generatam per se, et essentialiter, quod in non habet, quod sit generata accidentibus, et generatam in se reuertam, sicut et ibi dicit materiam non esse generatam, id est generatam illi perfectam, non repletam, et determinatam in alio genere, quam non accipit essentiam.

Dis: 2° materia uniti sunt substantiam alii propria quam generati.

et p: qd pncip' e' subiecta, qm accidentale: qd qntas ad
 ueniens recipit' ut in ma, et in fra. Dico qd: ma
 unit' pncip' fra subiecta, qm qntati, pncip' dignite, et na
 intensione, sed: pncip' in executione, ne in recipia, nego
 qd: illud e' subiecta, e' pncip' dignite, et intensione na
 in ta executione. ~

Obij 3: qntas latere q: qntatis malis it pncip' ca-
 tas pncip': qd in ipso to debent imo subiectari. Respon-
 am: ad hoc in suffit, qd ma, et ut qd in illo subiecte-
 nti: adde qd qntas solius ma e' pncip' pncip' camp'
 unitati. ~

Enbj 3: qd qntas e' ingenerabilis, et incorruptibilis
 sicut ipa ma, in q' subiecta. Dico: qntas n' n'
 subiecta stratum a' q' corruptione, et sic unitati man
 ut bapio dispositionum ingredientium ad dirigo sps, ne
 pncip' ueniens fuit, qd est ingenerabilis, ut q' corruptio-
 nis ex pncip', sicut ipa ma: bapio et generat, et corrup-
 tione facta ab agentibus naturalibus. ~ Dico: de pncip'
 ad qntatem: qd generati. Dico qd: ad i. amo
 pncip' ad qntatem, nego, ad illius auctorem, sed: ac-
 tio eadem fit ad nouam unionem rone qntatis
 ad pcedentem, qd n' e' generari qntatem. ~

Obij 4: fra malis tibi qnta, et extensa: qd
 qntas recipit' imo in illa. Dico: calor, latere q:
 qlitate malis diuati extensa: qd qntas recipi-
 ti in illis: h' dicit' qntas: qd qntas recipit' in ma.
 Mala sua. Dico: qd ut fra dicit' qnta, et ex-
 tensa suffit, qd sit unita d' ma qnta, et extensa:
 sic calor dicit' extensa q' aquam, qd, sicut, aqua
 102

in g^o, et extensa: Angelus tunc extensus, q^o e^o in loco
longo a ~

Obij^o 5°: si ma^o imē recipere g^ontem medo-
ante illa recipere fra: sicut ma^o medante eadē in
g^ontē recipit fra^o accidentale: id tunc e^o fra^o, i^o; q^o
g^ontē e^o in timore ma^o: 2°: q^o fra^o n^o efficeret unam
q^ontē ma^o: q^o g^ontē n^o recipit imē in ma^o. Et ego
mag^o: sicut g^ontē imē disponit, et extendit ma^o, et tunc
fra^o n^o ipse g^ontē, id ma^o imē unū: sicut frigus ad-
ueniens alio n^o in albedine, sit in ipso sub^o subiecto
et sicut uisus adueniens aīa intellectiū unū i^o t^o
tū, sit imē unū aīa a ~

Obij^o 6°: p^oā simpliciter p^oū debet reddi ad aūm
simpliciter, q^ontē p^oā e^o ad aūm e^o: sit p^oā
ma^o ad aūm substantialē e^o p^oā simpliciter ad aūm
simpliciter, talis u^o n^o e^o ad g^ontem: q^o p^oū
debet recipere fra^o, et tunc utraq^o sit recipere g^ontē
tatem. Q^o 2° n^o d^o mag^o est, nam ipse ma^o p^oū
recipit suū ubi, q^o e^o aūm e^o. Q^o 2° sicut
mag^o: p^oā simpliciter p^oū debet reddi ad aūm simpli-
citer in intentione, id^o, intentione, nego, i^o q^o g^ontē, t^o
sit aūm e^o sit sicut disponit ad aūm simpliciter, q^ontē in ex-
ecutione sit ma^o recipi ad illum, ipse ad fra^o substantialē,
nalen^o sicut a ~

Subsectio 2^a

Q^o ma^o recipiat sine alia accidentia materia

Secūdo q^ontē: si g^ontē mag^o recipienti imē in ma^o,
an in g^ontē recipi imē in ma^o tenet q^o d^o d^o,
f

quod substat, illud quo Deus producat, et utrum per tale
quodlibet. R. ad 1. um ratio est generativam in unitate, ut
Hortia dicat Alba, imo, ut dicat ipse imitere, quod ex
magis fuit unio ad unitatem, quam generatio.

Quod 2. um R. nil obstat Deum talis ipse utrum-
per, et producere ad existentiam agentis naturalis: itaque accid-
entia ad agentis naturalis existentiam inveniunt, et nihil tanti-
misi a solo Deo est temporis inchoati, et dispositione, quod non na-
turi est generanda, et utrumperenda, sic in haberet substatia, per
Deum magis respondit, si ex natura rei erat nutritio facienda in es-
tomacho Sacerdotis, quia statuit Deus in hoc ministerio ipse ag-
ere naturalis agentis. Hinc via huc usque dicta non arguit da-
ta 2. solutione 1. proposita huic argo.

Probant 2. unum accidens esse substatum alter-
ius, ut prope vitalis est substatum animae vitalium: quod quod
est substatum accidentium naturalium. Quod est 2. natio
animae, inchoata et prope non arguit 1. talis prope non dependente ab
alia. R. 2. natio animae, quod prope vitalis prope 2. ordinati ad
agendum immanentes, et magister ad agendum, quod aut-
em non ordinati ad agendum, id ad extendendum, neque hu-
berit affirmat unitatem ad substatum accidentium.

Deus: quod talis prope magis recipit remper, ubi in
figam, et hoc quo est alia accidentia. R. quod talis
quod recipiat magis non in prope inferri, quod est substatum
vitalis accidentis, nam si recipit magis est quod est illius
affectus.

Probant 3. suppositiones talis est in uno substatum,
sua vero ad quod supponunt in alio, ut v. g. anima est
supponit ad rem volentem, anima nutritiva in cellamque

ad gratiam in aia, sed peccati ad expulsiorem gratiam, quae in
aia: pro licet accidentia disponant ad finem non est natu-
rarium, ut sint in materia, ita possunt esse in intentione. Quia
est in recipi omnia in eodem subiecto, in quo recipiuntur finem ad se
disponunt, nam illa accidentia, et finem recipiuntur in sub-
iecta aia.

De 2: cum meritum, et peccatum est in dispositione
non moraliter mouentur ad laudam, et tollendam gratiam
et ad se disponunt ut non ad se dispositionibus quibus finem sub-
iectum disponunt ad finem in se recipiendam, id est debent
disponuntur quibus in subiecto disposito.

Quibus 4: ignis utitur pro seipso ad calefaciendum
pro se materia dicitur uti intentione ad recipiendam accidentia. Dicit
se haurit hunc arbor non magis operari ad intentionem, pro se albe-
line, si non pro se dicitur, sed quod ea sit intentione, ut in seipso.

Dein quod hinc retroquertur hinc: ignis prout in se calorem
in seipso generat sicut marem, et a seipso in seipso
in se, et intra se recipiat accidentia, quod non facit partem
potest, ut in seipso.

Deinde in accidentia via ita recipi in materia,
ut in se recipiantur in intentione, in hac ut subiecto quod in illam,
ut in subiecto quod, et hac arte esugiant in materia. pro se
deducta ex eucharistia eucharistia nam possit in herentia
ad materiam quod in seipso eucharistia, et in se in herentia
ad intentionem, et sic est finem in intentione altera, et in seipso.

Subsectio 3^a

De in resolutione oppositi substantialis deti
resultatis usque ad materiam.